

Donís havia estat dos dies abans per inspeccionar el terreny i ens va marcar un traçat que ens va resultar prou bo, ja que només ens vam fer unes 50 rascanyades a les cames fins a dalt del barranc al costat del Mas de Saboia on vam arribar i vam eixir a la carretera de Tirig per davant del Mas de Navarro. Per la carretera vam arribar al pinaret que hi abans de Tirig on vam fer el primer descans i berenar. Eren les 17 h. i anàvem bé de temps, així que ens vam refrescar a una font que hi ha i ens vam menjar una poma i pastissos que portàvem.

filàrem recte fins una muntanya on hi havia un pinar però... una altra dificultat: més argelaga!, i així ho vam fer tot i parant un moment per contemplar unes barraques de pedra, refugi per quan plou, molt ben fetes i beure un traguèt.

Joan extasiat, amb la pamela que després va perdre.

Aprofita per fer la primera cigarreta.

Vam donar la volta a la muntanya i ja vam deixar Tirig a la dreta perdent-lo de vista i enfilàrem cap a Catí, eren les 7 de la vesprada i el sol encara pegava prou fort però sabíem que ja prompte refrescaria i això ens ajudaria per fer l'última tirada fins a Catí.

damunt i ens miràvem amb recel; a més a més, els joves de l'expedició, (Serro, Donís i Fabián) els citaven...eh!...eh!...toro! Ràpidament vam decidir saltar el tancat i anar per fora tot i que el camí era més difícil... però no teníem els bous a tir.

El cansanci encara no havia arribat.

Després de berenar, pinaret de Tirig.

Vam restar uns 25 minuts i vam mamprendre la marxa. Continuàrem pel costat d'un camping on no hi havia quasi cap persona i en-

Es el moment d'omplir les botelles.

Fins ací tot bé, però quan pensàvem que s'havien acabat les dificultats, molt al contrari va començar una de les més fortes: vam arribar a un tancat de bous. Rocher i jo teníem molta temor als bous i allò n'estava ple i amb molta mala cara, no podíem tornar enrere i davant estaven els bous, així que no vam tindre cap més remei que continuar i entràrem al tancat. Al cap d'uns quants metres els bous ja els teníem

l... ah!, sorpresa!... vam trobar un bou solt que ens tallava el camí de manera que ens trobàrem entre dos focs: si entràvem al tancat teníem bous, si continuàvem estava el bou perillós i només teníem una carrasqueta per amagar-nos, carrasqueta que més endavant tindrà una part en el comentari.

Rocher i jo vam pensar una solució en cas que el bou ens atacara: pegar-li una pallissa al més jove o a Fabián.